

en el llibre que citaré d'Iglésies i Fontserè, però quasi pertot ho posen sense accent.—³ En el text ell accentua gràficament en la vocal correcta *Hos-tóles*. També Alsius ho imprimeix amb accent gràfic -óles. I l'accent incorrecte ha estat corregit en la 2a. edició de la *Hist de Cat.* de Soldevila (II 718).—

⁴ Avui en ruïnes, vora l'esgl. de St. Iscle de Colltort, 5 k. vall amunt de St. Feliu de Pallerols.—

⁵ Veg. Camps Arboix, *Verntallat, cabdill dels Remences*; Monsalv., *Els Remences*, 136-144; F. Soldevila, *Hist. de Cat.*—

⁶ *Cart. de la Grasse*, segons un perg. original, lat. 8837, f° 55; i ja en la 1a. ed. de la *Hist. Lgd.* II, n.194.— ⁷ Potser no és casual que el company de causa d'aquest *hostolès* es digui precisament *Miró*, que hem documentat, supra, 15 com a nom persistent en la dinastia dels senyors d'Hostoles. I potser n'hi hagué més testimonis que no puc aclarir. Em limito a consignar-los per si ens posen sobre la pista de dades perdudes o confoses.

En la Col·le. Moreau I, 195), en un diploma del 20

Cart. de Limoges, a. 851, el ms. porta *Ostolinse*, i és objecte d'una excepció o confiscació (cert que Charpentier, en el DuC., pretén esmenar-ho en *ortolinse* i tradueix: 'hortalissa', però és a la babalà: esmena gratuïta, arbitrària. V. encara altres cites en els índexs de la *Hist. Lgd.*, col. 1343-49, potser amb errors tip. que no puc redreçar.—⁸ També es pot suposar que el nom de la vall i castell hagués tingut primitivament la forma **Estaula, -es* (resultat normal de STABULA en fonètica catalana) fins al moment de l'emigració; forma canviada en *Estoles* i *Hostoles* quan els hostolesos retornaren del Rosselló a llur vall: reaccionant contra el vocalisme *au* que es conservava encara en el rossellonès arcaic (*LleuresC.*, 293 § 8); també el canvi de *Estoles* en *hostolès* i *Hostoles* es produiria llavors: quan aquella gent es convertí en una aguerrida *host* contra els sarraïns, protegida pels reis carolingis.